

Bilag 4.

Arbejdsdirektoratet.

Til Indenrigsministeriet.

Ved Skrivelse af 12. ds. (Jr. Nr. 1—36—22) har det høje Ministerium meddelt Direktoratet, at det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 har ønsket Oplysning med Hensyn til de i Skrivelsen nærmere omhandlede 4 Forhold.

Saaledes foranlediget har Direktoratet indkaldt det samlede Arbejdsnævn til Drøftelse af de foreliggende Emner, og Nævnets Møde fandt Sted den 17. ds. Idet man henviser til vedlagte Eksemplar af det i Ministeriets Skrivelse omhandlede Ændringsforslag, skal man tillade sig at give følgende Oplysning om Arbejdsnævnets Stilling til hver enkelt af de foreslaaede Ændringer.

ad 1. a. og 1. d.

Medens de indenfor Nævnet valgte Arbejdsgiverrepræsentanter i Forbindelse med Landstingsmand Tvede og Folketingsmand Stengaard-Kirkegaard kunde tilslutte sig de foreliggende Ændringsforslag, maatte derimod de indenfor Nævnet valgte Arbejderrepræsentanter i Forbindelse med Borgmester Jensen og Toldinspektør Berendsen principalt fastholde, at de foreslaaede Ændringer med Hensyn til Arbejdsløshedskortet kun kunde betegnes som Brud paa det foran Arbejdsløshedslovens Vedtagelse liggende politiske Kompromis. Selv om man maatte erkende, at de nu for Arbejdsløshedskortet gældende Regler ikke virker tilfredsstillende, gav dette dog ikke Føje for et enkelt politisk Parti til at foreslaa Ændringer — ganske bortset fra, at de nu foreslaaede Ændringer formentlig ikke vilde bevirke, at Arbejdsløshedskortet kom til at virke paa en mere tilfredsstillende Maade. Selv om Arbejderpartiet med Rette kritiserede de nu for Arbejdsløshedskortet gældende Regler, havde man ikke fra Partiets Side Ret til at foreslaa Ændringer, medmindre saadanne fremkom som Følge af et Samarbejde af alle politiske Partier. Arbejderpartiet havde følt sig bundet ved det politiske Forlig og havde derfor ikke til noget Tidspunkt fremsat Forslag til Ændring af Lovens Bestemmelser, men havde indskrænket sig til i sin Tid at protestere mod det af Arbejdsdirektøren udarbejdede Cirkulære af 30. Marts 1922, idet man maatte fastholde, at dette gik ud over Loven ved senere begrænsede Bestemmelser for Arbejdsløshedskassernes Ret til ved indtraadt Arbejdsledighed at udstede nyt Arbejdsløshedskort.

Ganske bortset fra disse principielle politiske Betragtninger maatte man imidlertid fastholde, at de foreslaaede Bestemmelser med Hensyn til Arbejdsløshedskortets Gennemførelse let kan medføre, at tidligere Tidens Arbejderkampe vedrørende „Arbejdsstedler“ genopstaar med uformindsket Kraft.

Man var imidlertid, som sagt, villig til at tilslutte sig, at Partiets Repræsentanter i det af Folketinget nedsatte Udvalg tiltræder en Fællesindstilling om, at de nu for Arbejdsløshedskortet gældende Bestemmelser bør og maa ændres, saafremt samtlige nu fremsatte Ændringsforslag bliver trukket tilbage, og der blev givet Arbejdsnævnet Lejlighed til i den forestaaende Sommer at udarbejde Forslag til saadanne Ændringer, der derefter kunde gennemarbejdes paa Rigsdagen i den kommende Efteraarssamling ved lyaalt Samarbejde fra alle politiske Partier. Toldinspektør Berendsen lod Nævnsprotokollen tilføje følgende Protokollat: „Med Hensyn til Arbejdsløshedskontrollen maa jeg formene, at der vel kunde være Grund til at gaa tilbage til det forud for Loven af 22. December